

Slovensko zažíva ďalšiu obrovskú hanbu! Poslušný americký lokaj Korčok (zatiaľ Šéf slovenskej diplomacie) uznal samozvaného, nikým nevoleného a neligitímneho lídra opozície Guaidóa ako dočasného prezidenta Venezuely (VIDEO)

- CZ24 News | 3. července 2020

SLOVENSKO: Bývalý predseda parlamentného výboru pre obranu a bezpečnosť Anton Hrnko zo SNS okomentoval včerajšie vyhlásenie ministra zahraničných vecí Ivana Korčoka v súvislosti so zmenou postoja Slovenskej republiky ku politickej situácii vo Venezuele.

Hrnko na adresu nového ministra zahraničných vecí Ivana Korčoka (nom. strany SaS) podotkol, že človek, ktorý v mene strany Smer-SD ako niekdajší štátny tajomník nemohol slúžiť cudzím záujmom, no podľa Hrnka sa Korčok "konečne dočkal".

Dodal, že Korčok už môže byť poskok tých, ktorí ho ustanovili za ministra vlády SR. „Občania Slovenska to určite neboli,“ píše podpredseda SNS.

„Po tom, čo sa ukázalo, že akýsi Juan Guaidó, ktorý sám seba vyhlásil za prezidenta Venezuely, už vo vlastnom štáte nemá žiadnu pozíciu, dostal nový vietor do plachiet. Predstavte si tú osobitnú medzinárodnú udalosť – I. Korčok po takmer rok a pol od jeho vyhlásenia navrhol vláde SR uznať tohto lúžra za prezidenta Venezuely.“

„V čase, keď aj tí, čo to spravili na začiatku minulého roka, hrajú na iných nástrojoch, spomenula si táto vláda so zjavnými veľmocenskými chůfkami, že by mala zasiahnuť do medzinárodného diania. Samozrejme, v rozpore s medzinárodným právom a taktiež v rozpore s elementárnymi záujmami štátu rozmerov Slovenskej republiky.“

Anton Hrnko hovorí o „zavďačení sa tým, čo ho do funkcie ustanovili“... „Keď pri obhajobe slovenských národných záujmov pred týždňom v Budapešti tak biedne zlyhal. Veď si tam z neho urobili trhač kalendár! To by sa nestalo ani M. Lajčakovi. Ale čo už!“

Chmelár: Šéf diplomacie ďaleko prekročil svoje právomoci

Podľa politického komentátora Eduarda Chmelára, tým, že sa na Slovensku tak zbytočne dlho rozoberá Kollárova diplomovka, podarilo sa odkloniť pozornosť verejnosti od oveľa závažnejších tém s ďalekosiahlymi dôsledkami pre budúcnosť.

„Jednou z nich je aj dnešné vyhlásenie ministra zahraničných vecí Ivana Korčoka, že Slovenská republika uznáva Juana Guaidóa za legitímneho dočasného prezidenta Venezuelskej bolívarovskej republiky. Ako Korčok niekoľkokrát zdôraznil, ide o jeho osobné rozhodnutie, ktoré dnes vláde SR iba oznámil. Podľa môjho názoru je to škandál a šéf diplomacie týmto krokom ďaleko prekročil svoje právomoci.“

Chmelár uviedol, že Korčokovo zdôvodnenie tohto kroku považuje za absolútne neprijateľné. „Jeho tvrdenie, že rozhodnutie predchádzajúcej vlády o tejto otázke bolo politické, je až smiešne, pretože čím je dnešné rozhodnutie Korčoka? Je nielen politické, ale najmä svojvoľné a scenár tohto kroku nebol písaný v Bratislave. Korčok uznanie opozičného lídra opiera o to, že ho uznala väčšina členských krajín EÚ. To je také absurdné zdôvodnenie, akoby povedal, že väčšina krajín EÚ uznáva Kosovo ako samostatný štát – uznáme ho aj my? Či o toto práve ide a ďalší krok bude nasledovať? Ale odvolávať sa na princípy právneho štátu a podporiť puč je výsmech všetkému, čo právo znamená.“

„Môžem mať iks výhrad k prezidentovi Madurovi, ktorý vedie Venezuelu politicky i ekonomicky do priepasti, ale nie je to „nelegitímny prezident“, ako svojvoľne tvrdí Korčok, stojí na čele medzinárodne uznávanej legálnej vlády a najmä je to vnútorná záležitosť tejto juhoamerickej krajiny. To, čo robí teraz západné spoločenstvo, a teraz už aj Slovenská republika, je hrubé porušenie akýchkoľvek noriem medzinárodného správania, je to uznanie puču a podpora vývoja, ktorý na želanie Spojených štátov smeruje k destabilizácii kľúčovej ropnej veľmoci. Guaidó neprevzal moc v súlade s ústavou“ upozornil analytik.

Podľa neho Guaidó sa vyhlásil za prezidenta spôsobom, ako sa to robí v banánových republikách, ale nie v demokracii. „Venezuelská ústava neumožňuje odvolanie prezidenta parlamentom, to môže len referendum. Aj keby Maduro po voľbách nebol uznaný za legitímneho prezidenta, podľa článku 233 venezuelskej ústavy môže v prípade, že prezident už bol inaugurovaný (a on bol inaugurovaný 10. januára 2019), prevziať za určitých okolností do ďalších volieb dočasné právomoci hlavy štátu len viceprezidentka, nie predseda parlamentu.“

„Okrem toho, ako upozornili v otvorenom liste desiatky amerických akademikov – odborníkov na Latinskú Ameriku, spôsob, akým Guaidó prevzal moc, je v hrubom rozpore so stanovami Organizácie amerických štátov. Predstavte si, že by sa predsedníčka americkej Snemovne reprezentantov Nancy Pelosiová s podporou Európskej únie vyhlásila za prezidentku Spojených štátov s odôvodnením, že Donald Trump nie je legitímnym prezidentom. Kto by to toleroval? Tým, že západné štáty uznali nelegálne prevzatie moci vo Venezuele, už teraz porušujú medzinárodné právo. A ak tomuto tleskajú aj najvyšší predstavitelia Slovenskej republiky, tak sa asi všetci zbláznili.“

Podčiarkol, že celý tento vývoj je koordinovaný Spojenými štátmi. „Tie sa už niekoľkokrát pokúsili o vojenský prevrat vo Venezuele. Na jeseň 2018 vtedajší poradca prezidenta USA pre národnú bezpečnosť a jeden z architektov prepadnutia Iraku John Bolton zaradil Venezuelu, Nikaraguu a Kubu do „trojky tyranií“. Nepripomína vám to niečo? Správne, americké propagandistické ťaženie pred vojnou v Iraku, keď George Bush vytýčil „os zla“ (Irak, Irán, Severná Kórea). Chceme sa zasa do niečoho takéhto namočiť? Udalosti nabrali rýchly spád po inaugurácii venezuelského prezidenta Madura. Už 22. januára 2019 vyzval americký viceprezident Mike Pence Venezuelčanov, aby sa postavili „diktátorovi“ na odpor. Hneď na druhý deň sa Guaidó vyhlásil za hlavu štátu a USA ho okamžite uznali. Tomuto nemôže uveriť ani malé dieťa, že ide o spontánnu revolúciu venezuelského ľudu.“

Eduard Chmelár si myslí, že Korčok, ktorý ako štátny tajomník v Dzurindovej vláde podporoval Bushovu vojnu v Iraku, si demagogicky vyberá „slušnú spoločnosť“ štátov, ktoré stoja za pučistami. „Opäť tu teda máme „koalíciu ochotných“. Lenže zámerne nespomína tých, ktorí sa zasadzujú za ústavné riešenie. To nie je len Putin a Asad. To je aj pápež František, ktorý sa tradične múdro usiloval o spravodlivé a mierové vyriešenie krízy, bola to však práve venezuelská opozícia, ktorá na pokyn z Washingtonu jeho snahy o sprostredkovanie rozhovorov odmietla. To je aj Nový Zéland. To je aj mexický prezident Obrador, ktorý odsúdil veľmocenské zasahovanie do vnútorných záležitostí Venezuely a chcel sa ujať úlohy mediátora. Maduro bol tomu naklonený, opozícia to odmietla. A napokon, Guaidó je spojencom a obdivovateľom brazílskeho fašistického prezidenta Bolsonara. Toto

je tá správna spoločnosť?“

„Nie, toto nie je európske stanovisko, ako sa vyhovára Ivan Korčok. Európa opäť hanebne zlyhala, keď nedokázala formulovať autonómnejší postoj, úplne sa podriadila Spojeným štátom a navyše sa dostala do rozporu s medzinárodným právom. Ak budeme neustále porušovať vlastné pravidlá, normy a hodnoty, nemôžeme sa čudovať, že koncept liberálnej demokracie sa stáva čoraz menej dôveryhodný. Porušovanie noriem civilizovaného správania nie je jednotou, o ktorú by sme sa mali snažiť. Naopak, vyzývam slovenskú diplomaciu, aby sa krotila. Slovensko za každých okolností musí stáť na strane mieru, medzinárodného práva a spravodlivosti.“

V závere Chmelár dodal, že Korčokovo autokratické správanie je nebezpečný precedens. „Ak mu to dovoľíme, nabudúce svojvoľne uzná Kosovo. Napokon, je všeobecne známe, že to chcel urobiť už Andrej Kiska a Miroslavovi Lajčákovi v tom zabránila len predchádzajúca vláda.“

„Načo sa podpisujú deklarácie troch najvyšších ústavných činiteľov o spoločnej zahraničnej politike, keď jeden minister príde na vládu už len s oznámením napísaným vo Washingtone, že Slovenská republika uznáva pučistov? A nikto vo vláde vrátane samotného premiéra voči tomu ani nehlesne? Táto politika nie je ani suverénna, ani európska, je to politika proamerického vazala, ktorý bez zaváhania porušuje medzinárodné normy. Uznanie štátu, resp. jeho vedenia spadá do kompetencie celej vlády, nie jej člena. Pán premiér, urobte si vo vláde poriadok a držte sa medzinárodného práva. Minister zahraničných vecí nestojí nad vládou.“